

ഒരേ ഒരു പഠിപ്പിലൂടെ യഥാക്രമം പുജ പദവി നേടുന്നതിനുള്ള

ഗുഹ്യ രഹസ്യം

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നതിലെ കർമ്മത്തിന്റെ ഗതിയും, പുരുഷാർത്ഥമനുസരിച്ചുള്ള രാജ്യപദവി അഥവാ പുജ പദവിയുടെ അതി രമണീയവും ഗുഹ്യവുമായ ഗതിയും, നോക്കി കാണുകയായിരുന്നു. പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ ഏതു പോലെ യഥാക്രമമാണോ, പദവിയിലും പുജ പദവിയിലും അതുപോലെ തന്നെ യഥാക്രമമാണ്. ആരാണ് യഥാക്രമം ശ്രേഷ്ഠ പുരുഷാർത്ഥികൾ, അവരുടെ രാജ്യപദവിയും പുജപദവിയും അതിശ്രേഷ്ഠവുമാണ്, ഗുഹ്യ രഹസ്യം നിറഞ്ഞതുമാണ്. എല്ലാവരും തന്നെ പുജരാകുന്നുണ്ട്. സൃഷ്ടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ പുരുഷാർത്ഥി ആത്മാക്കളും പരമ പുജ്യരാണ്, അഷ്ട രത്നങ്ങളാകാം, 108 ന്റെ മാലയാകാം, 16000 ന്റെ മാലയാകാം, അല്ലെങ്കിൽ 9 ലക്ഷത്തിന്റെ പ്രജ പദവിയാകാം, എന്നാലും എല്ലാവരും തന്നെ തീർച്ചയായും പുജരാകുന്നുണ്ട്. അതല്ലേ ഇപ്പോഴും എണ്ണമില്ലാത്തതിടത്തോളം സാളിഗ്രാമുകൾ ഉണ്ടാക്കി പുജിക്കുന്നത്. അനേകം സാളിഗ്രാമ രൂപത്തിലുള്ള പുജ പിന്നെ വിശേഷമായിട്ട് ഇഷ്ടദേവതക്ക് ക്ഷേത്ര രൂപത്തിലുള്ള പുജ, ഇവ രണ്ടും തമ്മിൽ എത്ര വ്യത്യാസമാണുള്ളത്, അതിയാമല്ലോ അല്ലേ? സാളിഗ്രാമ രൂപത്തിൽ അനേകരുടെ പുജ നടക്കുന്നു, അഷ്ട ദേവത രൂപത്തിൽ പ്രശസ്തരായ ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ആത്മാക്കളുടെ പുജ നടക്കുന്നു. 16000ന്റെ മാലയും ചിലപ്പോഴൊക്കെ സ്മരിക്കപ്പെടാറുണ്ട്, കൂടാതെ അഷ്ടരത്നങ്ങളെ അഥവാ അഷ്ട ദേവന്മാരെയും ദേവികളെയും ബാബയ്ക്കൊപ്പം സദാ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അത്രയും വ്യത്യാസം എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടായി? ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഒരേ പഠിപ്പും മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ദേവതയാവുക വിജയി രത്നമാവുക -എന്ന ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യവുമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്, എന്നിട്ടും പുജയിൽ ഇത്രയും വ്യത്യാസം എന്തുകൊണ്ട്? ചിലർക്ക് ഡബിൾ പുജ -സാളിഗ്രാമ രൂപത്തിലും ദേവി ദേവത രൂപത്തിലും, ചിലർക്ക് സാളിഗ്രാമ രൂപത്തിൽ മാത്രം, ചിലർക്ക് മാലയിലെ മുത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ. ഇതിന്റെ രഹസ്യമെന്താണ്? മുഖ്യ കാരണമിതാണ് -ഓരോ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവും ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ചെയ്യുന്ന ആത്മാഭിമാനി ആകുവാനുള്ള ലക്ഷ്യം അഥവാ ആത്മീയ സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം. ആത്മാഭിമാനി ആകുവാനുള്ള പുരുഷാർത്ഥിയല്ലാത്ത ഒരു ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവും ഉണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ നിരന്തര ആത്മാഭിമാനി, അതിലൂടെ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മേൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കുക, ഓരോ കർമ്മേന്ദ്രിയവും സ്വച്ഛവും സതോപ്രധാനവുമാവുക - ഈ വിഷയത്തിൽ അതായത് ദേഹത്തിന്റെ പഴയ സംസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നും സംബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും സമ്പൂർണ്ണമായും മർജ്ജിത ആകുക -ഈ പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ യഥാക്രമമാണ്. ചില പുരുഷാർത്ഥികൾ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മേൽ ജയിക്കുന്നു അതായത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചുവന്നാകുന്നു. ചിലർ കണ്ണുകളാൽ ചതിക്കപ്പെടുന്നു, മറ്റു ചിലർ നാവിന്റെ അനേക രസങ്ങളിൽ ചതിക്കപ്പെടുന്നു, ഇപ്രകാരം കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ചതിയിൽ പെടുന്നു അതായത് സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വികാരി, സർവ്വ ഇന്ദ്രിയ ജീത് ആകുന്നില്ല. ഈ കാരണത്താൽ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളോട് തോൽക്കുന്ന ദുർബ്ബല പുരുഷാർത്ഥികൾ ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബാബയുടെ കൂട്ടിയായതു കാരണം, ഉയർന്ന ബാബയുടെ കൂട്ടുകെട്ട് കാരണം പഠിപ്പും പാലനയും കാരണം വിശ്വത്തിനകത്ത് ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളായതു കാരണം ആത്മ രൂപത്തിൽ അതായത് സാളിഗ്രാമ രൂപത്തിൽ പുജിക്കപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ സർവ്വ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളെയും ജയിക്കാത്തതു കാരണം സാകാര ദേവി ദേവത രൂപത്തിൽ പുജിക്കപ്പെടുന്നില്ല. സദാ ബാപ്ദാദയുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥനാകാത്തതു കാരണം അഥവാ സദാ ഹൃദയത്തിൽ ഹൃദയം കവരുന്ന ഒരേ ഒരു ബാബയുടെ ഓർമ്മ അല്ലാത്തതു കാരണം അഥവാ സദാ ഹൃദയത്തിൽ ഹൃദയേശ്വരന്റെ ഓർമ്മ നിൽക്കാത്തതു കാരണം ഭക്തരും അഷ്ട ദേവത രൂപത്തിൽ ഹൃദയത്തിൽ വയ്ക്കുന്നില്ല. നിരന്തരം ഓർമ്മയിലിരിക്കാത്തതു കാരണം സദാകാല ക്ഷേത്ര രൂപത്തിലുള്ള ഓർമ്മചിഹ്നവും ഉണ്ടാവില്ല. അപ്പോൾ സുത്യാസം വന്നില്ലേ? സിംഗിൾ പുജക്കും ഡബിൾ പുജക്കും തമ്മിൽ എത്ര അന്തരമാണ്! ഒന്ന് പ്രജയുടെ പുജനീയ രൂപം മറ്റേത് രാജ്യ പദവി പ്രാപ്തമാക്കുന്നവരുടെ പുജയ്ക്കുള്ള രൂപം, ഇതു രണ്ടും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ട്.

വിശേഷ ദേവതകളുടെ ഓരോ കർമ്മത്തിനും പുജയുണ്ട്. ചില ദേവതകൾക്ക് ദിവസവും പുജയുണ്ട് പക്ഷേ ഓരോ കർമ്മത്തിനും പുജയില്ല. ചില ദേവതകൾക്ക് വിശേഷമായിട്ട് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിൽ പുജ നടക്കുന്നു, ഇതിനെല്ലാം രഹസ്യങ്ങളുണ്ട്. സ്വയം സ്വയത്തോട് ചോദിക്കുക ഞാൻ ഏതു പുജനാണാകുന്നത്? അഥവാ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ ജയിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഖണ്ഡിത മുർത്തിയാകും, ഖണ്ഡിത

മൂർത്തിക്ക് പുജയില്ല, പുജ്യനിൽ നിന്നും സാധാരണ കല്ലായി മാറും, യാതൊരു മുഖ്യവുമുണ്ടാകില്ല. അതു പോലെ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണ വിജയി ആയില്ലെങ്കിൽ പരമ പുജ്യരാകില്ല. പുജ്യരും കീർത്തനത്തിനു യോഗ്യരുമാകും. എന്തുകൊണ്ടാണ് കീർത്തനത്തിനു യോഗ്യരാകുന്നത്? ബാബയുടെ കൂട്ടി ആയതു കാരണം, ബാബയോടൊപ്പം പാർട്ട് അഭിനയിച്ചതു കാരണം, ബാബയുടെ മഹിമയുടെ ഗുണഗാനം ചെയ്തതു കാരണം, യഥാശക്തി ത്യാഗം ചെയ്തതു കാരണം അഥവാ യഥാശക്തി ഓർമ്മയിലിരുന്നതു കാരണം കീർത്തനത്തിനു യോഗ്യരായി.

ഇനി പുജയ്ക്കും രഹസ്യമുണ്ട് -ഒന്ന് പവിത്രത കാരണം പുജിക്കപ്പെടുന്നു, രണ്ട് -ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവായി മാറി സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബയിലൂടെ ഏതെല്ലാം ശക്തികൾ ധാരണ ചെയ്തുവോ ആ ശക്തികളെ ഭിന്ന ഭിന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളായി പുജിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത് ചില ആത്മാക്കൾ വിദ്യ അതായത് ജ്ഞാന ശക്തി സമ്പൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ ധാരണ ചെയ്തു, അപ്പോൾ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അതായത് അറിവിന്റെ ശക്തിയുടെ ഓർമ്മ ചിഹ്നം സരസ്വതി രൂപമാണ്. സംഹാര ശക്തിയുടെ ഓർമ്മചിഹ്നം ദുർഗ്ഗയാണ്. ജ്ഞാന ധനം കൊടുക്കുന്ന മഹാദാനിയുടെ, സർവ്വ ഖജനാവുകളിലെ ധനം കൊടുക്കുന്നവളെ ലക്ഷ്മി രൂപത്തിൽ പുജിക്കുന്നു. എല്ലാ വിപ്ലവങ്ങൾക്കു മേൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കിയ ഓർമ്മചിഹ്നം -വിപ്ലവ വിനാശക രൂപത്തിൽ പുജിക്കപ്പെടുന്നു. മായാജീത് അതായത് മായയുടെ വികരാള രൂപത്തെ പോലും സരളവും സഹജവുമാക്കിയ ശക്തിയുടെ പുജ മഹാവീരന്റെ രൂപത്തിൽ നടക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ ഓരോ ശക്തിയും ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മവും പുജിക്കപ്പെടുന്നു. ശക്തികളുടെ പുജ ദേവി ദേവത രൂപത്തിലുള്ള പുജയായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള പുജ്യർ, ആരുടെയാണോ ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മവും ശക്തിയും പുജിക്കപ്പെടുന്നത് അവരെ പറയാം പരമ പുജ്യരാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്വയത്തെ സമ്പൂർണ്ണ മൂർത്തിയാക്കി മാറ്റൂ. ഖണ്ഡിത മൂർത്തിയാണോ അതോ പുജനീയ മൂർത്തിയാണോ എന്ന് സ്വയം പരിശോധിക്കൂ. പാടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വീകാരിയെന്നും 16 കല സമ്പൂർണ്ണരെന്നുമാണ്. നിർവ്വീകാരി മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ അതോ സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വീകാരി ആയോ? അഖണ്ഡ യോഗമാണോ അതോ ഖണ്ഡിതമാകുന്നുണ്ടോ? അചഞ്ചലരാണോ അതോ ഇളക്കങ്ങളിലേക്കു വരുന്നുണ്ടോ? ബാബ എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? ഓരോ ആത്മാവും ബാബക്കു സമാനം സമ്പൂർണ്ണമാകണം. കൂട്ടികളെല്ലാവരും ഇതാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ശ്രമിക്കുന്നത് ചിലർ മാത്രമാണ്, അതുകൊണ്ടാണ് യഥാക്രമമാകുന്നത്. ശരി. ധാരാളം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഇനി കേൾക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും -ഇവ രണ്ടും സമാനമാക്കൂ. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്?

അങ്ങനെയുള്ള പരമ പുജ്യരും, സദാ ഒരേ ഒരു ബാബയെ കൂടെ നിർത്തുന്നവരും, ഓരോ ചുവടും ശ്രേഷ്ഠ മതത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ നടക്കുന്നവരുമായ, സൃഷ്ടിയുടെ ആധാരമൂർത്തികൾക്ക്, വിശ്വ പരിവർത്തക ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്തദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോട്: സദാ സ്വയത്തെ നടക്കുന്ന കറങ്ങുന്ന മാലാഖയായി അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ? മാലാഖ എന്നാൽ ദേഹത്തിനോടോ ദേഹത്തിന്റെ ലോകത്തോടോ ദേഹ പദാർത്ഥങ്ങളോടോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. സദാ ബാബയും സേവനവും -ഈ ഒരു ലഹരി മാത്രമേയുള്ളൂ? ബാബയും സേവനവുമല്ലാതെ ബുദ്ധിക്കു പോകുവാൻ മറ്റേന്താണുള്ളത്? ട്രസ്റ്റി സദാ വേറിട്ടിരിക്കുന്നു. ട്രസ്റ്റിക്കു ഒരു പണി മാത്രം -ഓർമ്മയും സേവനവും. കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും സേവനത്തിനു നിമിത്തമായി മാത്രം. ഗ്രഹസ്ഥി സ്വാർത്ഥതക്കു നിമിത്തമാകുന്നു, ട്രസ്റ്റി സേവനത്തിനു നിമിത്തമാകുന്നു.

എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും സമ്പന്നമാകുവാനുള്ള സ്വാഭാവിക പുരുഷാർത്ഥം നടക്കുന്നുണ്ടോ? എത്രമാത്രം സമയത്തിനും സമ്പൂർണ്ണതക്കും സമീപമെത്തുന്നുവോ അത്രത്തോളം പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ സ്വരൂപവും മാറുന്നു. ആരംഭത്തിലെ പുരുഷാർത്ഥവും മദ്ധ്യകാലത്തെ പുരുഷാർത്ഥവും അന്തിമത്തിലെ പുരുഷാർത്ഥവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലേ? ഇപ്പോൾ സമ്പൂർണ്ണ സ്റ്റേജിന്റെ സമീപമെത്തുമ്പോൾ ഉള്ള പുരുഷാർത്ഥമെന്താണ്? ഏതുപോലെ ഓട്ടോമാറ്റിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു ഒരിക്കൽ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും, അടിക്കടി പ്രവർത്തിപ്പിക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല, അതു പോലെ ഒരു പ്രാവശ്യം ലക്ഷ്യം എന്തെന്ന് മനസ്സിലായാൽ പിന്നെ ഓട്ടോമാറ്റിക്കായി ഓരോ ചുവടും, ഓരോ സങ്കല്പവും ഉയരുന്ന കലക്കനുസരിച്ച് നടന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കണം -അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടോ? പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ സമർത്ഥ സ്വരൂപത്തിന്റെ ലക്ഷണമെന്തായിരിക്കും? (സമയത്തിനു മുൻപ് എന്തും) സമയത്തിനു മുൻപ് എന്തെന്നവരുടെ ലക്ഷണമെന്തായിരിക്കും? അവർ എല്ലാ വിഷയങ്ങളുടെയും അനുഭവി ആയിരിക്കും അതോ ചില വിശേഷ വിഷയത്തിന്റെ മാത്രമായിരിക്കുമോ? (എല്ലാ വിഷ

യത്തിന്റെയും) അങ്ങനെയെങ്കിൽ എല്ലാ വിഷയത്തിലും സമാനമായ മാർക്സുണ്ടോ? അഡ്വാൻസായി പോകുന്നത് നല്ലതാണ്, എന്നാൽ എല്ലാ വിഷയങ്ങളുടെയും മെച്ചം എടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ലക്ഷ്യം നല്ലതാണ് എന്നാൽ ലക്ഷ്യത്തിൽ പരിവർത്തനവുമുണ്ട്.

സദാ സ്വയത്തെ ബാബയുടെ കാര്യത്തിൽ അഥവാ തന്റെ കാര്യത്തിൽ സഹയോഗി ആകുന്ന സഹയോഗിയും സമീപ ആത്മാവുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ബാബയുടെ കാര്യത്തിൽ ആർ എത്ര മാത്രം സഹയോഗി ആകുമോ, ആ സഹയോഗികൾക്കു മാത്രമേ യോഗി ആകുവാൻ സാധിക്കൂ. സഹയോഗി അല്ലെങ്കിൽ യോഗി അല്ല. സഹയോഗം കൊടുക്കുക എന്നാലർത്ഥം ബാബയുടെയും ബാബയുടെ കാര്യത്തിന്റെയും ഓർമ്മയിൽ കഴിയുക. ലൗകികത്തിലാണെങ്കിലും ആർക്കെങ്കിലും സഹയോഗം കൊടുത്താൽ അത് ഓർമ്മയിലിരിക്കും. അപ്പോൾ യോഗി എന്നാലർത്ഥം സഹയോഗി. സഹയോഗി ആകുന്നതിലൂടെ സ്വാഭാവികമായും യോഗിയായി മാറും. കൂടാതെ സഹയോഗി ആകുന്നതിലൂടെ കോടിമടങ്ങ് സമ്പാദ്യവുമെടുക്കും. എന്ത് സഹയോഗമാണ് തരുന്നത്? പഴയ ശരീരത്തേയും തമോഗുണി മനസ്സിനെയും, ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ സതോപ്രധാനമാക്കി സേവനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു അഥവാ കല്ല്യാണം നീറാത്ത ധനം ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റൊന്നാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്? ശരീരം-മനസ്സ്-ധനം മൂന്നു കൊണ്ടും സഹയോഗി ആകുക എന്നാൽ യോഗി ആകുക എന്നാണ്. ഗീതം പാടാറുണ്ടല്ലോ -എവിടെയാണോ മനസ്സ് പോകുന്നത് അവിടെയാണ് ധനം ഉപയോഗിക്കുക എന്ന്. അപ്പോൾ ഇത് നിരന്തര യോഗി ആകുവാനുള്ള സഹജ മാർഗ്ഗമാണ് കാരണം സഹയോഗി ആകുന്നതിലൂടെ സഹയോഗത്തിന്റെ റിട്ടേൺ ലഭിക്കുന്നതിലൂടെ യോഗം സഹജമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും കർമ്മത്തിലും ബാബയുടെ സഹയോഗി ആകൂ. ഓരോ സേവനത്തിലും ഓരോ കാര്യത്തിലും സഹയോഗി ആകുന്നതിലൂടെ വ്യർത്ഥം സമാപ്തമാകും കാരണം ബാബയുടെ കാര്യം സമർത്ഥമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള സഹയോഗി താനേ തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥിയായി മാറും.

സദാ സ്വയത്തെ നിശ്ചയബുദ്ധി നിശ്ചിന്ത ആത്മാവാണെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? നിശ്ചയ ബുദ്ധിയായവർ നിശ്ചിന്തരായിരിക്കും. ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ചിന്തനമോ ചിന്തയോ അവർക്കുണ്ടാവില്ല. എന്തു സംഭവിച്ചു? എന്തുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചു? ഇതൊന്നുമുണ്ടാവില്ല. ഇത് വ്യർത്ഥ ചിന്തനമാണ്. നിശ്ചയ ബുദ്ധി നിശ്ചിന്തരായിരിക്കും. അവർക്ക് വ്യർത്ഥ ചിന്തനമുണ്ടാവില്ല. സദാ സ്വചിന്തനത്തിൽ കഴിയുന്നവർ, സ്വസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ പരിസ്ഥിതിക്കു മേൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. മറ്റു വശങ്ങളിൽ നിന്നും വരുന്ന പരിതസ്ഥിതികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? പരിതസ്ഥിതികളെ അകറ്റുകയാണെങ്കിൽ സ്വചിന്തനത്തിൽ കഴിയാം. ആരാണോ സ്വചിന്തനത്തിൽ കഴിയുന്നത് അവർ സദാ സുഖ സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കും. സുഖ സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയാണോ? അച്ഛൻ സുഖ സാഗരനാണെങ്കിൽ കുട്ടികൾ മാസ്റ്റർ സുഖ സാഗരങ്ങളാണ്. സങ്കല്പത്തിലേങ്കിലും ദുഃഖത്തിന്റെ അലകൾ വരാറുണ്ടോ അതോ സദാ സുഖിയായിട്ടാണോ ഇരിക്കുന്നത്? സുഖ സാഗരത്തിന്റെ മാസ്റ്റർ ആയിരിക്കുന്നവർക്ക് ദുഃഖം ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. അഥവാ ദുഃഖം ഉണ്ടാവുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാസ്റ്റർ ദുഃഖ സാഗരമായില്ലേ. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ അടുത്ത് രാവണൻ കണ്ണിലൂടെയും വരും, കാതിലൂടെയും വരും, നാവിലൂടെയും വരും. സർവ്വശക്തിമാന്റെ മുന്നിൽ രാവണനു വരിക സാധ്യമല്ല. ബാബയുടെ ഓർമ്മ ഏറ്റവും വലുതിലും വലുതായ സുരക്ഷിതത്വമാണ്.

ആരാണോ മായയാലോ വിപ്ലവങ്ങളാലോ ചതിക്കപ്പെടാത്തത്, അവർ സദാ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നതായും പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണപ്പെടും. അപ്പോൾ കമല പുഷ്പ സമാനമാണോ കഴിയുന്നത് അതോ ചെളി തെറിച്ച് വീഴുന്നുണ്ടോ? അഥവാ ശ്രീമത്തനുസരിച്ചാണ് ഓരോ ചുവടും വെയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ സദാ കമല പുഷ്പമായിരിക്കും. മന്മത്ത് മിക്സ് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ സദാ കമലമായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. സംസാര സാഗരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും അലയുടെ പ്രഭാവത്തിൽ വരികയാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തുള്ളികൾ തെറിച്ച് വീണു എന്നാലർത്ഥം.

സംഗമയുഗത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ഖജനാവ് അതിന്ദ്രിയ സുഖമാണ്, ഈ ഖജനാവിന്റെ പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭൂതിയുണ്ടോ? അതിന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ ഖജനാവു പ്രാപ്തമായിട്ടുണ്ടോ? ലഭിച്ച ഖജനാവുകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെയാണ്? അതിന്റെ കാരണമെന്താണ്? ശ്രദ്ധ. ശ്രദ്ധ കുറയുക എന്നാലർത്ഥം തനിക്കു പ്രാപ്തമായിട്ടുള്ള ഖജനാവുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുക എന്നാണ്. മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ പിന്നീടപ്പോഴെങ്കിലും ഈ ഖജനാവുകൾ പ്രാപ്തമാകുമോ? അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള അമൂല്യ വസ്തുഎത്ര സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കണം. സ്ഥൂലത്തിൽ പോലും വില പിടിപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കും. അവിടെയാണെങ്കിലും കാവൽക്കാർ അലസരായാൽ നഷ്ടങ്ങളുണ്ടാകും. ഇവിടെയും അലസത വന്നാൽ ഖജനാവുകൾ നഷ്ട

പ്പെടും. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധ വേണം. അമൃതവേളയിൽ ഓർമ്മയിലിരുന്നു, ശ്രദ്ധ കൊടുത്തു, പിന്നീട് നടന്നും കറങ്ങിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തി അങ്ങനെയൊരു കരുത്ത്. അമൃതവേളയിൽ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു എല്ലാം ചെയ്തുവെന്ന്, എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല, നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും ശ്രദ്ധ കൊടുക്കണം. അതിന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ അനുഭവം ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും ലഭിക്കില്ല. 5000 വർഷത്തിന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് ഇത് എത്ര ശ്രേഷ്ഠ സമയമാണ്. ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രാപ്തിക്കായി അല്പ സമയം പോലും ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യും. കർമ്മവും യോഗവും ഒപ്പം വേണം. യോഗമെന്നാൽ ഓർമ്മയിൽ ശ്രദ്ധ, ഏതുപോലെ കർമ്മം വിടുന്നില്ലയോ അതുപോലെ ഓർമ്മയും വിട്ടു പോകരുത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പറയാം കർമ്മയോഗിയെന്ന്. പാണ്ഡവരുടെ ഏതു വിശേഷതയാണ് പാടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് അറിയാമോ? പാണ്ഡവരുടെ വിജയത്തിന്റെ മുഖ്യ ആധാരം -ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല. പാണ്ഡവരുടെ ലോകം തന്നെ ബാബയാണ്. എവിടെ നോക്കിയാലും അവിടെയെല്ലാം ബാബ തന്നെയാണോ കാണപ്പെടുന്നത്? ലോകത്തിൽ സംബന്ധങ്ങളും സമ്പത്തുമുണ്ട്, അപ്പോൾ സംബന്ധങ്ങളും ബാബയിൽ ഉണ്ട് സമ്പത്തും ബാബയിൽ ഉണ്ട്, ഇനി വേറെ എന്തെങ്കിലും ബാക്കിയുണ്ടോ? പാണ്ഡവരെന്ന് അവരുടെ ലോകം തന്നെ ബാബയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പാണ്ഡവർ എല്ലാ കാര്യത്തിലും വിജയികളായിരിക്കും. നടക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന ചോദ്യമേ ഉയരില്ല. കർമ്മം ചെയ്യും മുൻപ് സങ്കല്പം ഉയരുന്നു -നടക്കുമോ, നടക്കാതിരിക്കുമോ, അതോ നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്ന നിശ്ചയമുണ്ടോ? പാണ്ഡവർക്കു ആദ്യമേ നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കും -ഞങ്ങൾ ജയിക്കും, കാരണം സർവ്വശക്തിമാൻ കൂടെയുണ്ട്. പാണ്ഡവരെന്ന് സദാ വിജയി രത്നങ്ങൾ. വിജയി രത്നങ്ങളോടാണ് ബാബക്കു പ്രിയം.

വരദാനം- ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ഹൃദയയാരാമനെ ഇരുത്തി ആ ഒരാളിൽ നിന്നും സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ അനുഭൂതി എടുക്കുന്ന സന്തുഷ്ട ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ!

അറിവിനെ ഇരുത്തുവാനുള്ള സ്ഥലം തലച്ചോറാണ് എന്നാൽ പ്രിയതമനെ ഇരുത്തുവാനുള്ള സ്ഥലം ഹൃദയമാണ്. ചില പ്രിയതമകളുടെ ബുദ്ധി കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നാൽ ബാഹ്യാദ സത്യമായ ഹൃദയമുള്ളവരോടൊപ്പമാണ്, അതുകൊണ്ട് ഹൃദയത്തിന്റെ അനുഭവം ഹൃദയത്തിനേ അറിയൂ. ആരാണ് ഹൃദയം കൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുന്നത് അഥവാ ഓർമ്മിക്കുന്നത് അവർക്ക് പരിശ്രമം കുറവും സന്തോഷം കൂടുതലും ലഭിക്കുന്നു. ഹൃദയമുള്ളവർ സദാ സന്തോഷത്തിന്റെ പാട്ട് പാടുന്നു. അവർക്ക് സമയ പ്രമാണം ഒരാളിൽ നിന്നും സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെയും അനുഭൂതി ലഭിക്കുന്നു.

സ്തോഗൻ-അമൃത വേളയിൽ നിർമ്മല ബുദ്ധിയോടെ ഇരുന്നാൽ സേവനത്തിനുള്ള പുതിയ വിധികൾ ടച്ച് ആകും.